A°. 1841. N°. 200.

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —

ZONDAG 10 OCTOBER.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot zes regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De beraadslaging over de begrootingen.

De beraadslagingen over de begrootingswetten zijn ...errijk geopend door den heer BRUCE. Wat ...wachtingen men aanvankelijk van dien vertegenwoordiger koesterde, thans heeft hij er aan beantwoord. Hij heeft zich de kroonen zijner voorvaders ...nnerd, en er ook eene voor zich begeerd — ... nationale achting gesmeed. Wèl hem, die ...toe eerzucht voelde, en trotsch genoeg was om, ... gesierd en getiteld door ministers, onder de...e, maar, schitterend van eigenwaarde, tegenover dezelve, aan de spits der natie te willen staan. Dat hij het kon, heeft de heer BRUCE thans ...oond. En waardiglijk is de heer DE MAN hem ter zijde getreden; waardiglijk heeft hij Gelderland gehandhaafd in zijnen rang, waar het onafhankelijkheid geldt en talent. De 7[de] october was een der schoonste dagen, neen, zij was de schoonste ... in onze parlementaire geschiedenis. Men heeft ... staatkunde begrepen, en zijne roeping ge...ld. Nederlanders hebben gesproken als mannen ... van hoofd en hart, — nog een paar zulke ..., en aan de stelsellooze regeringloosheid, ... ministeriëlen waan en onkunde is een einde gesteld. Menigeen deed thans meer dan men van hem verwacht had, en anderen van wie men veel, ... veel verwachtte, hebben evenmin gefaald. Onder de eersten en edelsten dezer zag men weder dien graaf VAN RECHTEREN, wiens verdiensten slechts door de regering worden miskend, — er ligt zulk een hemelsbreed verschil tusschen een ouden graaf VAN RECHTEREN en een *nieuwen* baron VAN DOORN! want ditmaal moeten de adjectiven worden omgekeerd. En men weet zeer goed dat waar het de eigenlijke regering geldt, de groote schim VAN DOORN's het tooneel overschaduwt. Den heer LUZAC vond men op zijne gewone plaats, en thans ook de heeren VAN DAM en VAN NES op de hunne. De heeren VAN PANHUYS, VAN HELOMA, VAN GOLTSTEIN waren weder vooraan. En met de genoemden kwamen de heeren VERWEY-MEJAN, VAN NAGELL, GOUVERNEUR, WARIN en STAR BUSMAN tot het ... besluit om systematisch tegen elke begrooting te stemmen. Zoo verklaarden zich ... stemmen tegen het 1[e]. ontwerp, de begrooting voor het HUIS DES KONINGS.

De bedoeling die... was: de Kamer stelt ... vertrouwen in het ministerie. Deze energieke ...ring is niet doorgegaan; maar de poging ... blijft niettemin zeer opmerkelijk. Men over... slechts wie dezelve hebben gedaan. Met ge... verwachting ziet men den uitslag der verdere beraadslagingen te gemoet: niemand twijfelt ... de meeste begrootingen worden geweigerd.

—*—

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, *13 sept.* Het garnizoen van Konstantinopel vermeerdert dagelijks. In Adrianopel heeft men 10.000 man Rumelische landweer vereenigd, waarvan er reeds 1000 man hier aangekomen zijn, de overige zullen binnen weinige dagen volgen. Ook een gedeelte van het Syrische leger is herwaarts ontboden, namelijk de bataljons landweer die met het expeditionaire leger vertrokken waren. Tegen het laatst van october wordt de landweer uit Anatolië gewacht. Een bewijs dat hier een groot aantal troepen verwacht wordt, is, dat behalve de menigvuldige schoone en groote kazernen, welke Konstantinopel bezit, weder eene nieuwe in St. Stefano gebouwd wordt, die alle overige in grootheid en elegantie overtreffen zal. De Armenische bankiers hebben aan de Porte aangeboden de kosten van dien bouw te dragen, hetgeen aangenomen is. In het leger wil men een stelsel invoeren, naar het Pruissische gelijkende. Ieder militair moet vijf jaren bij het staande leger dienen (tot nog toe levenslang) waarna hij naar huis gezonden maar bij het regement landweer van zijn distrikt ingeschreven wordt, met zijnen bekomen rang. Officieren kunnen op hun verlangen bij het staande leger voortdienen. De regimenten landweer zullen om beurten, na een zeker getal jaren, te Konstantinopel komen, om gedurende eenige maanden geoefend te worden.

(*Allg. Zeit.*)

ENGELAND.

Londen, *6 oct.* In het Hoogerhuis heeft de vorige eerste minister *Melbourne* het tegenwoordig bewind hevig aangetast, en daaraan verweten, dat de eerste financiële maatregel, die het voorgesteld had, mislukt was. Zulks is door graaf *Ripon* ontkend, die beweerde, dat, ofschoon de aangevraagde vijf millioenen ponden sterling niet ten volle verkregen waren, de regering nogtans een millioen ponden meer erlangd had dan vereischt was om het te-kort te dekken. Den volgenden dag heeft de hertog van *Wellington* graaf *Radnor* in het breede beantwoord, die voorspelde dat de ministers zouden moeten eindigen met aan oproer en geweld toe te geven wat zij nu aan het gezond verstand hardnekkig weigerden, de herziening der graanwetten namelijk. De hertog herhaalde wat elders reeds door sir *R. Peel* gezegd is, dat de zaak rijp beraad vorderde en niet met overhaasting kon worden afgedaan, maar voegde er tevens bij, dat hij zich nimmer door bedreigingen van de kalme volvoering zijner pligten zou laten afschrikken.

— Voor eenigen tijd was de *Times* in een regtsgeding gewikkeld, hetwelk in de drukpers en onder het Engelsche handels-publiek veel weerklank heeft gehad. De *Times* had, namelijk, publiek gemaakt eenen op groote schaal en door middel van valsche kredietbrieven gepleegden diefstal. Wegens eerroof vervolgd, had genoemd dagblad, om uit gansch Europa getuigen en bewijzen bijeen te brengen, eene som van 3000 p. st. (*f* 36,000) uitgegeven. De voornaamste bankiers en handelaren van Londen hebben eene vergadering gehouden om de erkentelijkheid en de gelukwenschingen des handels aan den *Times* aan te bieden. De circulaire van bijeenroeping was geteekend door de heeren *Rothschild*, *Masterman*, *Baring*, *Barclay*, *Attwood*, *Jones Loyd*, *Prescott*, enz. De vergadering zelve werd gehouden op het Mansion-House, onder voorzitterschap van den lord-mayor. Door den heer *Masterman* werd voorgesteld en door de vergadering werd met eenparige stemmen aangenomen de volgende resolutie: » dat deze *meeting* in de uitdrukkelijkste bewoordingen hare achting wenscht te betuigen voor de onvermoeide werkzaamheid, de volharding en de bekwaamheid, door de eigenaren van den *Times* aan den dag gelegd in het regtsgeding *Boyle* contra *Lanson*, waarin aan het licht is gekomen de uitgestrektste en bedriegelijkste zamenzwering, die immer tegen de handelswereld gesmeed is."

FRANKRIJK.

Parijs, *6 oct.* De koning is heden zijn negen en zestigde jaar ingetreden.

— Het fregat *la Belle Poule*, waarover de prins *van Joinville* het bevel voert, is den 6[den] september te Halifax aangekomen, alwaar Z. K. H. met al de eerbewijzingen, aan zijnen rang verschuldigd, ontvangen is.

— De heer *de Bourqueney*, laatstelijk gezantschaps-secretaris te Londen, is tot gezant van Frankrijk te Konstantinopel benoemd, ter vervanging van den graaf *de Pontois*.

— Tusschen den 2 en 3 dezer is een vreeselijk onweder, van hagel en plasregens vergezeld, boven Lyon uitgebarsten, dat twaalf uren onafgebroken geduurd en groote schade aangerigt heeft.

— De *Moniteur* bevat de onderstaande télegrafische depêche, dd. Malta, 30 september.

De stoomboot *l'Oriental* is heden ochtend ten 10 ure hier aangekomen, den kapitein *Brown* met dépêches voor de koningin van Engeland aan boord hebbende.

» De Engelschen hebben van 23 tot 27 mei de voorposten van Canton overweldigd. Op het oogenblik, dat zij Canton zelven zouden gaan aantasten hebben de Chinezen gekapituleerd. Zij hebben zes millioen dollars betaald en het Tartaarsche garnizoen heeft de stad den 5[den] juni ontruimd. De Engelsche krijgsmagt is naar Hong-Kong teruggekeerd. Op 18 juni is de kommodoor *J. Bremer*, te Macao gearriveerd, en terstond heeft hij bevel gegeven om het eskader naar het Noorden te doen vertrekken, zoo men zeide om Amoy aan te tasten."

— De kapitulatie van Canton is een groot geluk voor de Engelschen, want hierdoor zal een gedeelte van het deficit worden gevuld, hetwelk die kostbare krijgsuitrusting aan de Britsche schatkist had veroorzaakt. Men zal misschien zeggen, dat de Chinezen op schandelijk hoog rantsoen zijn gesteld, maar men moet in het oog houden, dat de Engelschen geenen oorlog voeren om belangeloosheid te betoonen.

De stad Amoy, werwaarts het Britsche eskader koers zet, ligt aan de kust van Fokien, half weg tusschen Canton en Nankin. Door deze plaats aan te grijpen, welke lord *Jocelyn* als eene bloeijende stad voorstelt, hopen de Engelschen waarschijnlijk dat gewest tegen den keizer te doen opstaan en het zuiden van China van het noordelijk gedeelte af te scheiden. Deze expeditie schijnt ook te doen onderstellen, dat zij hebben afgezien van het voornemen om eene demonstratie tegen Pekin te ondernemen en tot aan den zetel des gouvernements door te dringen. De aanval tegen Amoy geeft grond aan het denkbeeld, dat zij zich op de kust willen nestelen. Overigens zal de brievenmaal, die heden of morgen te Parijs moet aankomen, ongetwijfeld omstandiger narigten leveren.

BELGIE.

Brussel 7 oct. In den *Indépendant* leest men:

Gelijk wij onderstelden schijnt men zich eenigzins overijld te hebben met te zeggen, dat de te Parijs geopende handels-onderhandelingen afgebroken zijn en dat alle hoop op het tot stand komen eener schikking vervlogen is. Wij meenen te weten, dat aan dit gezegde niets waars is. Moeijelijkheden, die overigens vooruit waren gezien, hebben onze gevolmagtigden en onze

commissarissen genoopt om nieuwe instructiën aan te vragen. Mondelinge ophelderingen zijn noodzakelijk geacht; van daar de verpligting onzer onderhandelaars, om kortstondiglijk naar Brussel terug te keeren en de bijeenkomsten te schorsen, waaraan zij deel namen. Het is dus eigenlijk slechts een kortstondig adjournement en niet eene afbreking der onderhandelingen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, *8 oct.* In de zitting van den Hoogen Raad van den 5den dezer heeft de advokaat-generaal *Beketh* conclusie genomen in de zaak van den heer *M. J. Gennet*, tegen een arrest van het hof van Gelderland, waarbij hij wegens bigamie was veroordeeld; de advokaat-generaal concludeerde tot *verwerping*. De uitspraak is bepaald op den 9den november. —

In de *Staats Courant* leest men:

» Bij koninklijk besluit van den 13den sept. ll. waarbij aan den minister van staat, *H.* baron *van Zuijlen van Nyevelt*, belast met de generale directie voor de zaken der Hervormde en andere Eerediensten, *ad interim* mede werd opgedragen de directie van het departement van Buitenlandsche Zaken, buiten werking gesteld, en is tevens tot minister van Buitenlandsche Zaken benoemd de heer *J. W.* baron *Huijssen van Kattendijke*."

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 7 october.

In dezelve is ingekomen het koninklijk besluit, betreffende de benoeming van den baron *van Huijssen van Kattendijke* tot minister van buitenlandsche zaken.

Z. Exc. de minister van financiën is bij een ander besluit belast met de verdediging van de begrooting van buitenlandsche zaken.

Aan de orde zijn en geopend worden de beraadslagingen over de voordragten betreffende de staatsbegrooting voor 1842 en 1843.

De heer *Bruce* schetst het belangrijke van het oogenblik. De aandacht is zeer gevestigd op deze eerste begrooting voor twee jaren. Hij acht die onvoldoende. Zij heeft een zeer onaangenamen indruk gemaakt. Het gezamenlijk cijfer is veel te hoog. De uitgaven worden niet voldoende gedekt. De vorm der begrooting is gebrekkig. De omstandigheden, waarin men verkeert, maken de aanneming van eene tweejarige begrooting ondoenlijk. Eene voorloopige éénjarige ware aanprijzenswaardig. De begrooting is nu wel meer overeenkomstig de waarheid dan vroeger, maar juist hieruit blijkt de hoogte van het cijfer en de noodzakelijkheid om tot bezuinigingen van aanbelang te komen. Na aftrek van den reeds zoo hoogen rentelast beloopen de staatsuitgaven nog ruim 32 millioen. Hij bestrijdt het denkbeeld, om de pensioenen onder één hoofdstuk te brengen, dat moeijelijk kon worden verworpen. Het zou grondwettiger zijn, de pensioenen onder elk hoofdstuk, waaronder zij behooren, te brengen. Hij zegt wijders dat men, bij den aanvang der nieuwe regering, verwacht had, dat er een ministerie in den echt constitutionelen zin zou worden daargesteld, dat eensgezind en krachtig werken en met kalme vastberadenheid de hand aan vele verbeteringen slaan zou. Hij begrijpt niet, hoe mannen van de meest uiteenloopende gevoelens en politieke beginselen tot één gelijk doel kunnen zamenwerken. Hij schrijft daaraan toe de stelselloosheid en wispelturigheid, die hij opmerkt. Dit wakkert het vertrouwen niet aan. Nu ziet men eenen minister verklaren, dat de gouverneurs niet bij de verkiezingen van afgevaardigden mogen medestemmen, dan verklaart een ander minister in deze Kamer het tegendeel. Zulke inconsequentiën zijn onbestaanbaar met een goed beheer van 's lands zaken. Hij vleit zich, dat er spoedig een ministerie in den door hem bedoelden zin optrede. Hij ziet zich dan ook verpligt, de tweejarige begrooting af te stemmen, in de hoop dat daardoor aan Z. M. het bewijs zal worden geleverd, dat het tegenwoordig bestuur geen vertrouwen bezit, en aldus geene ondersteuning der Kamers kan verwachten. Buitendien, de schikkingen met België zijn nog niet ten einde, en het is dus onraadzaam, alreeds eene blijvende begrooting voor twee jaren toe te staan.

De heer *de Man* vangt zijne rede aan, met te herinneren aan de aanspraak van den troon en het daarop gegeven antwoord, waarmede, nu een jaar geleden, deze zitting werd geopend. — *Bezuiniging en vereenvoudiging* waren de woorden, waaronder men de werkzaamheden begon, en dat men wederzijds, regering en vertegenwoordiging, de waarde van die woorden kende, bleek al spoedig uit hetgeen gebeurde, bij de beraadslagingen over de begrooting!

De spreker toont dit aan door de woordelijke aanhaling van verschillende plaatsen uit de redevoeringen der ministers, de antwoorden der regering en de uitgebragte adviesen door de leden der Kamer.

De natie heeft dus aanspraak op de vervulling van deze woorden. Zij kan verlangen dat de uitzigten worden verwezenlijkt, die men geopend heeft; wordt daaraan voldaan bij de aangebodene begrootingswetten, die niet zijn van krediet, maar twee lange jaren gelden moeten?

De spreker zou voor zich zoo gaarne deze vraag bevestigend hebben beantwoord, maar hij kan dit niet; want in plaats van vereenvoudiging ziet hij overal dezelfde omslagtigheid, in plaats van bezuiniging; instandhouding, somtijds uitbreiding van kostbare instellingen, in plaats van evenredigheid en vastheid; dezelfde ongelijkmatigheid en ongewisheid in de middelen tot dekking. Tot regtvaardiging der voordragten beroept de regering zich ten onregte op de loopende begrooting, die zij zelve vroeger erkende te zijn een werk van transitie, bij gebrek aan kennis en tijd van onderzoek, en hetgeen alleen door een votum van vertrouwen was goed te maken.

Vervolgens overgaande tot de overweging van de voorgestelde wetten, die hij zegt geheel algemeen te zullen zijn, bepaalt hij zich in de eerste plaats, *tot de middelen, die ter bestrijding der uitgaven worden voorgesteld.* Hij handelt daarmede, dit weet hij, tegen het gevoelen des ministers van financiën, die de middelen wil hebben geregeld naar de behoeften; maar de spreker acht het pligt, om, voor dat men de uitgaven vaststelde, eerst te zien of de lasten ook de perken eener redelijke verhouding te buiten gaan, en vooral of de inkomsten, die men van elders verwacht, ook wisselvallig en onzeker zijn. Ook het zeggen van dien minister, dat de lasten niet te hoog zijn opgevoerd, omdat dezelve vroeger gelijk of hooger werden betaald, en dat de klagten zijn overdreven, bestrijdt hij; men zal, zegt hij, de tegenwoordige regering toch niet willen verdedigen door eene gelijkstelling met tijden van oorlog en onrust, toen daarentegen de levensbehoeften beter koop waren en de landelijke lasten niet door plaatselijke opcenten waren opgedreven. Dit zeggen des ministers is ook in strijd met het gevoelen der Staten-Generaal over de loopende begrooting, en wat is er dan, vraagt hij, sedert gebeurd, hetgeen thans niet meer waar maakt, hetgeen in het afgeloopen jaar waar was? Toch niet dat een ander persoon aan het hoofd is gekomen van een departement van algemeen bestuur; want hoe groot de achting ook zij, die hij hem toedraagt, zijn het *zaken*, die men geroepen is te beoordeelen.

Maar niet zoo zeer de hoegrootheid als wel de *ongelijkheid* is het, die de belastingen drukkend maakt. Op zich zelve moge b. v. de grondbelasting, bij de gunstige marktprijzen kunnen gedragen worden; in vereeniging evenwel met zoo vele andere lasten, die direct of zijdelings op dezelve drukken, is die belasting buiten alle *verhouding*, in tegenoverstelling met de bezittingen in portefeuille, met de groote inkomsten uit 's lands schatkist, die niet noemenwaardig worden getroffen.

Dezelfde ongelijkmatigheid besmet de belasting op het personeel, maar nog veel meer de accijnsen. En de opcenten, ofschoon van tijdelijken aard, worden intusschen voor de toekomst bestendigd.

En bij dit alles zijn de voorgedragene middelen voor een groot deel *onzeker* en *ongenoegzaam*. Bij den minsten tegenspoed is een deficit niet te vermijden en nieuwe geldopnemingen zijn daarvan het gevolg. 1°. De ramingen van verscheidene belastingen zijn hooger dan de werkelijke opbrengst. De minister belooft zich dezelve, volgens zijn antwoord, ten gevolge van wetten, die nog niet eens zijn voorgedragen, en brengt daaronder eene verhooging op de in- en uitgaande regten, in strijd met het gevoelen der Kamer, bij gelegenheid van de voorgedragene veranderingen in het tarief. 2°. Uit het overschot op vroegere diensten rekent men, over 1842 en 1843, ieder jaar op *f* 960,000, en daarenboven nog op een millioen voor onvoorziene uitgaven over die beide jaren, en eindelijk is het voor de maatschappij van weldadigheid geopend crediet van *f* 270,000 op hetzelve gevestigd. Indien dus die bron over de beide jaren niet opbrengt *f* 3,190,000, dan is het evenwigt verbroken, zonder dat er iets is ter beschikking voor verdere hulp aan de maatschappij van weldadigheid, voor verdere aflossing van obligatiën ten laste van het amortisatie-syndicaat, indien de meerderheid daartoe andermaal zou willen besluiten. 3°. De Overzeesche bezittingen moeten over twee jaren 11 millioen aan de begrootingen bijdragen en daarenboven nog *a*) 13 millioen tot betaling van bij fictie overgebragte renten, *b*) $7\frac{1}{2}$ millioen voor aflossingen aan de handelmaatschappij, en *c*) ruim $7\frac{1}{2}$ millioenen wegens renten van uitgegeven losrenten, te zamen ruim *negen en dertig* millioen, zonder dat er nog een penning betaald is aan de Indische huishouding, die op bijna 29 millioen wordt begroot.

De overgelegde berekening doet, het is waar, op die gelukkige resultaten hopen, maar niet alleen op dezelfde prijzen en op dezelfde hoeveelheid rekent men daar; men rekent over die 2 jaren op eene vermeerdering van 2 millioen aan inkomsten, en op deze uitkomst zoo onzeker en wisselvallig, is $\frac{1}{8}$ der begrooting gebou[wd].

De minister verlangt, dat de beraadslagingen ge[en] te zwarte schildering zullen ophangen; maar wat [heeft] het vroeger blind vertrouwen op de toekomst opgelev[erd]? Ook de aangenomene wet tot overgang van de uitges[telde] schuld is een bewijs van het onvoldoende der schat[kist]; men is daarom verpligt tot het inrigten eener min[der] kostbare huishouding. Besparing in de uitgaven all[een] zal ons niet helpen.

Maar wat zou men zeggen van den huisvader, die [bij] ongunstige omstandigheden zijne verteringen niet [in]krimpt, omdat hij *daarmede alleen* niet geholpen [is]? Daarenboven behoort men niet voor niets te tellen [den] zedelijken invloed op de denkwijze der natie; en ei[gen]lijk kunnen de besparingen aanzienlijk zijn, wan[neer] men den invloed van persoonlijke of plaatselijke be[langen] ter zijde stelt. De grondwet staat de regering da[ar]toe niet in den weg.

De spreker zegt ten slotte, dat het in zijne bedoe[ling] niet ligt, de bijzondere posten van uitgaven aan te [wij]zen, die, òf beperkt zouden kunnen worden òf ge[heel] zouden kunnen vervallen. Zij zijn uit de proces-verbaal der sectiën overbekend, en zoo er omtrent [eenige], die hij opnoemt, verschil van gevoelen in de [Ka]mer bestaat, dan plaatst de regering zich juist op [het] schoonste standpunt tegen over de natie, wanneer [de] meerderheid hare voorstellen daartoe mogt ver[wer]pen. — Maar om tot dit alles te geraken is er, [zoo]als tusschen de vertegenwoordiging en de regering, vertrouwen en eensgezindheid tusschen de ministers [noo]dig. Wanneer deze niet overeenstemden in begin[selen] en omtrent de te nemen maatregelen, dan zouden [voor] iedere regering alle pogingen tot verbetering in het st[aats]bestuur onmogelijk en ijdel zijn.

De heer *Gevers* zal die gedeelten der begrooting stemmen, welke hem, op zichzelve beschouwd, on[ver]nemelijk voorkomen. Hij is niet voor eene stelsel[matige] afkeuring van alle ontwerpen. Artikel 123 der [grond]wet, dat eene tweejarige begrooting voorschrijft, [noopt] hem zulks. Hij vergelijkt de belastingen hier te [lande] en elders, en vindt de eerste veel te hoog. Hij is [dus] om dringend voor vele bezuinigingen. De spreker [laat] hier zijne stem uit namens het volk. Dat volk is verpligt het vertrouwen te deelen, dat hij mogt ko[este]ren. Hij zal door eene afstemming van verschil[lende] voordragten èn dat volk èn der regering eene wezen[lijke] dienst bewijzen. Wanneer de regering zich, in [tijden] van rust en vrede, door zuinigheid en regtvaardig[heid] onderscheidt, dan zal zij ook veilig, in tijden van [on]rust en gevaar, op de natie kunnen rekenen.

De heer *Verwey-Méjan* heeft almede gehoopt dat na het einde der geschillen met België, een nieuw vak voor de behandeling der financiële aangelegen[heden] des lands zou opdagen. Die hoop en verwachting w[erd] bij de thans voorgestelde begrooting pijnlijk te leur[ge]steld. Hij kan die begrooting niet aannemen, [om]dat daardoor de toekomst des lands op het spel zou wo[rden] gezet. Tot de vaststelling eener zoodanige twee[jarige] begrooting is de wetgeving niet verpligt. Hij besch[ouwt] de inkrimping en besparing der staatsuitgaven dri[ngend] noodzakelijk; uitgaven van weelde moeten tot b[etere] tijden uitgesteld worden; eene nieuwe inrigting v[an] bestuur is noodzakelijk; de besparing moet in h[et] geschieden; eenheid in beginselen, eenheid in w[erking] behoort er te bestaan bij hen, die het roer van [staat] in handen hebben. Zonder die eenheid is geen [aan]zienlijke besparing, geene vastheid van bewind m[ogelijk], en zal het geknakte vertrouwen ook niet ten volle w[eder]keeren. Er zijn nog zoo vele punten onbeslecht, [zoo] vele vraagstukken hangende, dat het tegenwoordig [oogen]blik allezins ongeschikt is om eene tweejarige begr[ooting] tot stand te brengen. Die begrooting had een j[aar] voren aan de vertegenwoordigers aangeboden moeten [wor]den.

De heer *Hooft* herhaalt zijne meer gemaakte aan[mer]king, dat de opcenten, voor buitengewone uitga[ven] gesteld, en bijzonder de 13 opcenten voor het syn[dicaat] tot aflossing van schuld bestemd, nu alle dienen [voor] de doorloopende uitgaven, zonder dat het bij a[l]der grondwet voorgeschrevene in overweging nemen ...

schuld anders geschiedt dan *pro memoria.* De spreker had, na de toezeggingen, bij de laatste begrooting, bij de tegenwoordige groote besparingen verwacht. Hij betwist dat de uitgaven door de middelen gedekt worden, vermits men weinig met zekerheid kan rekenen op de [illegible]schotten van vorige jaren en op de uitkeeringen der [illegible]esche bezittingen. Hij wijst op de algemeene [illegible]ing, van verhooging, welke vooral bij de admi[illegible]-kosten bestaat. Hij betreurt het, dat de rege[illegible] van het denkbeeld uitgaat, dat de natie niet zwaar [illegible] is door allerlei rijks, provinciale en stedelijke [illegible]ingen, vooral de middelstand, die zulk een be[illegible]ken invloed op den algemeenen welstand heeft. [illegible] ten slotte, dat men te eerder tot eene afstem[illegible]der begrootingswetten kan overgaan; naardien er [illegible]eg voorhanden is, om voor hare in werking [illegible]ing andere voordragten te doen.

[illegible] heer *Modderman* erkent dat het voor de rege[illegible] eene hoogst moeijelijke zaak is, om te bezuinigen, [illegible] dat hier zeker de woorden gelden: *la critique est [illegible]sée, mais l'art est difficile;* doch er is een ver[illegible] tusschen iets en niets te doen. Bovendien bestaat [illegible] de wet der noodzakelijkheid. Er moet bezuinigd [illegible]en. De bedaarden in den lande erkennen daarvan [illegible] behoefte. De regering zal daartoe eerst dan kunnen [illegible]aan, wanneer de vertegenwoordiging met bedaarde [illegible]vastigheid de begrooting zal hebben afgewezen.

[illegible] heeren *van Panhuys*, *Gouverneur* en *Heloma* [illegible]effen zich mede tegen het te hooge cijfer der be[illegible]ings-voordragten. Bezuinigingen zijn daarom ten [illegible]gendste noodig. Men is nopens de begrooting nog [illegible] transitoiren staat, en beter is het nog een jaar [illegible] de vaste regeling te wachten, mits alsdan de staats[illegible]rooting goed zij. Daartoe is eenheid in het bestuur, [illegible]enstemming van staatkundige beginselen bij de mi[illegible] noodig.

[illegible] heer *van Rechteren* drong insgelijks op de nood[illegible]lijkheid aan, om de eerste vaste begrooting voor [illegible] jaren op betere grondslagen te vestigen. Het cijfer [illegible] gezamenlijke voordragten is thans veel te hoog voor [illegible] krachten der natie. Bezuinigingen zijn niet, of [illegible] beteekenend betracht. Het vertrouwen der natie [illegible] geschokt. Dit is een gevolg van de besluiteloosheid [illegible] zwakheid van het bewind. De afstemming der be[illegible]oting zal zijn [illegible] week, een spoorslag voor de regering [illegible], om de staatsbegrooting op beteren voet in te rig[illegible] dan thans is gedaan.

[illegible] heer *Buma* spreekt in gelijken geest. De wijze [illegible] bestuur, waarin men zoo veel verandering tot heil [illegible] den staat verwacht had, is geheel dezelfde gebleven, [illegible] weêrwil dat men zich vroeger en later daarover zoo [illegible] beklaagd had. Verminderingen van uitgaven zijn [illegible]gend noodzakelijk. Intusschen zal hij die ontwer[illegible], waartegen hij geen bezwaar heeft, aannemen.

[illegible]aar er nog vele sprekers ingeschreven zijn, wordt [illegible] voortzetting van de beraadslagingen bepaald op heden [illegible]nd ten 7 ure.

Avondzitting van 7 october.

Voortzetting van de beraadslaging over de begroo[illegible]ingswetten.

De heeren *Luzac*, *van Goltstein*, *Luyben*, *van* [illegible] *van Dam van Isselt* en *Tromp*, hebben zich [illegible] verklaard voor bezuinigingen en vereenvoudigingen [illegible] het staatsbestuur, voor de daarstelling van een be[illegible] ministerie, bestaande uit mannen, die eenheid [illegible] doel en werking bij klem en kracht paarden. Zij [illegible]achten dit hoogstnoodzakelijk tot herstel des algemeenen vertrouwens, dat thans zeer geschokt was. De heer *Luzac* [illegible] dat de tijd nu eindelijk gekomen was, [illegible] moest zien van de fraai klinkende [illegible] beloften, in vroegeren tijd gegeven en waar[illegible]van bestendig de vervulling was uitgesteld. De Kamer [illegible]d vroeger door hare inwilligingen tot het volharding[illegible] veel tot verhooging van het begrootings-cijfer [illegible]gedragen. De [illegible]aardigheid der rekenkamer, de [illegible] van het syndicaat, onvolledigheid en onjuist[illegible] der begrootingen hadden het hunne daarbij gedaan. [illegible] vertrouwen op de vorige regering was dan ook bij [illegible]enlijken en minderen door dit alles verzwakt ge[illegible]. De spreker herinnert het gebeurde met de [illegible], de gebrekkige grondwet-herziening, enz. [illegible]re de ondervonden misrekeningen en teleur[illegible] op 's konings besluit van afstand invloed heb[illegible] uitgeoefend, wilde de redenaar niet onderzoeken; [illegible] is het dat Z. M. afstand deed, en er financiële [illegible]heden waren.

[illegible] zag vervolgens, onder de nieuwe regering, naar [illegible]tering en verbetering uit. De verwachtingen zijn [illegible] zeer verflaauwd. De spreker beschouwt de vor[illegible] van een bepaald eendragtig ministerie ten dringendste noodig tot het herstel van vertrouwen, tot invoering van verbeteringen en tot welzijn van het vaderland.

De heer *van Dam van Isselt* neemt dat men het voorledene tot les voor de toekomst moet nemen. Dat voorledene had het vaderland aan den afgrond van ellende gevoerd; den gewezen monarch doen verguizen; de tegenwoordige bewindslieden aan de scherpste beoordeelingen blootgesteld.

De heer *Enschedé* verklaart zich voor de begrooting. Hij kent geene andere, volgens de grondwet, dan eene tweejarige. Zij kon niet vroeger aangeboden worden, dan geschied is. Zij is de eerste tweejarige. Alles kon dus hierin nog niet zoodanig zijn, als velen wenschten. Men mogt besparingen niet overdrijven; niet vergeten, dat de voorziening in de renten een aanzienlijk bedrag der inkomsten vordert. Hij neemt den toestand, zoo als die is. Men moet dien trachten zoo dragelijk mogelijk te maken; van de toekomst verdere bezuinigingen afwachten. Hij houdt zich niet overtuigd, dat de ministers niet eenstemmig denken.

— Z. Exc. de minister van marine en koloniën heeft met verbazing vernomen, dat er in den kabinetsraad geene eenstemmigheid zou bestaan en dat de volksstem zich voor de vestiging van een zamenstemmend homogeen ministerie zou verklaren. Hij bemoeit zich niet met de zaken van zijne ambtgenooten, die dezelve onder hunne persoonlijke verantwoordelijkheid tot stand bragten; daarvan draagt hij ook geene kennis; maar wel van hetgeen in den kabinetsraad voorvalt, en omtrent die zaken, weswege eenheid wordt vereischt, bestond die ook. Soms heeft er wisseling van gedachten plaats, doch de meest eenstemmige beslissingen worden genomen. Nergens heeft hij het nut van een homogeen ministerie aangetoond gezien, veel min heeft hij ontwaard, dat de stem des volks zich daarvoor verklaard heeft. Wat wordt er toch onder de volksstem verstaan? Voorzeker toch niet een of ander dagblad. Hij betwijfelt voorts of de daarstelling van zulk een ministerie wel met de voorschriften der grondwet overeenstemt.

Z. Exc. de minister van financiën erkent dat het cijfer der begrooting zeer hoog is, maar meent dat hetzelve allezins de vergelijking kan doorstaan met dat van vorige tijden. Hij houdt de klagten over de hoogte van dat cijfer dan ook voor zeer overdreven; want de vorige begrootingen waren bij lang zoo volledig niet als de tegenwoordige. Overigens draagt men nog de gevolgen van oorlog en onrust, die kunnen niet op eenmaal weggewischt worden.

Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken herinnert zijne parlementaire loopbaan. De uitkomst had geleerd, dat zijne vrees in der tijd niet ijdel is geweest, toen hij het ongelukkige volhardingsstelsel bestreed. Toen hij onder de nieuwe regering, bij de daargestelde ministeriële verantwoordelijkheid, in het bewind geroepen werd, nam hij zich voor, om, bij wezenlijken strijd van gevoelen, af te treden. Dit is echter het geval niet geweest. Zoodanige strijd is niet ontstaan. Waarom dan thans op de vorming van een ministerie aan te dringen, dat niet tot de grondslagen van ons staatsregt behoort, en waartoe, zijns inziens, de tijd nog niet rijp is. Ook hij gelooft dat men trapsgewijs daartoe zal moeten geraken, maar men moet den tijd niet vooruit loopen. Wrijving van denkbeelden heeft in den raad van ministers plaats; die verspreidt zelfs licht, geen verschil van meening.

Deze Kamer heeft zich altijd zoo behoedzaam, zoo beraden getoond; hij heeft dan ook niet gedacht hier redevoeringen te zullen hooren, die het geschokte vertrouwen van erger tot erger kunnen brengen.

Het staat der Kamer natuurlijk vrij die hoofdstukken af te stemmen, welke zij voor vermindering vatbaar oordeelt. Het hooge cijfer der begrooting is in vele opzigten een gevolg daarvan, dat de meerderheid der Kamer acht of negen jaren lang den staat van volharding heeft ingewilligd. Al werden de nu, in het onbepaalde aangeduide bezuinigingen tot stand gebragt, dan zou dit nog niet zeer aanzienlijk de begrooting verminderen, dan nog zou er geene gelijkheid tusschen ontvangsten en uitgaven tot stand worden gebragt, derwijze dat men de hulpbronnen van de Oost zou kunnen ontberen.

Onderscheiden leden hebben de ministers beantwoord. De heer *van Dam* meent dat de minister voor de marine en de koloniën zich ten aanzien der volksstem vergist, en vraagt of Z. Exc. bij zijne rondreis door het land daarvan de blijken niet ontwaard heeft; welligt is dit toe te schrijven aan den hoogeren stand waarin Z. Exc. geplaatst is. Overigens vermeent de spreker, dat het niet genoeg is dat de ministers bij hunne raadplegingen niet oneensgezind zijn, maar men vordert, dat zij eensgezind zijn in gedachten en in werking. De volksstem ontleent hij niet bepaaldelijk aan dagbladen, maar zij openbaart zich overal, en die stem moet worden verhoord. Hij wenscht dat er eensgezindheid zij tusschen regering en natie, welke thans niet bestaat. Hij heeft het middel aan de hand gegeven, om het geschokt vertrouwen te herstellen, en in dit gewigtig oogenblik herhaalt hij, op de verantwoordelijkheid, welke op de ministers rust, dat op hen de schuld zal nederkomen, wanneer niet die rust en tevredenheid, zal geboren worden, welke te bereiken zou zijn, indien de regering slechts een stap wilde doen, door de daarstelling van hetgene zoo nuttig en noodig was. Hij verklaart, dat hetgene hij gesproken heeft, woorden van verzoening waren.

Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken zegt, dat het ministerie eenstemmig in doel en in geest handelt.

De minister van marine en koloniën zegt, dat hij op zijne reis wel *malaise*, maar geen verlangen naar een homogeen ministerie heeft ontwaard.

De heer *van Dam* zegt, de ministers te kunnen beantwoorden, maar in het belang des lands te zullen zwijgen.

De heer *Warin* prijst deze terughouding, en had die van de zijde der ministers ook wel verlangd.

Dienvolgens gaat men over tot de stemming over de eerste voordragt, het huis des konings betreffende. Deze wordt met 38 tegen 14 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren *van Rechteren*, *Bruce*, *van Goltstein*, *Verwey-Mejan*, *van Nagell*, *Panhuys*, *van Dam van Isselt*, *Luzac*, *Gouverneur*, *de Man*, *Star Busman*, *van Nes*, *Warin* en *van Heloma*.

Het vervolg der beraadslagingen is bepaald op morgen ochtend ten half elf ure.

Rotterdam, *7 oct.* Gisteren is alhier door de arrondissements-regtbank, ten gevolge van het overlijden van den edel achtbaren heer kanton-regter van het 2de kanton, *D. Ledeboer*, eene aanbevelingslijst van drie candidaten opgemaakt, bestaande in de heeren *Jacob van Vollenhoven*, eerste plaatsvervangend kantonregter van het 2de kanton, *D. L. W. van Mierop*, eerste plaatsvervangend kantonregter van het 1ste kanton, en *Johannes Los*, advocaat ter dezer stede.

Mengelwerk.

Processen-verbaal van de beraadslagingen der Afdeelingen over de elf wetsontwerpen tot vaststelling der tien hoofdstukken van de begrooting voor 1842 en 1843, en der onvoorziene uitgaven gedurende dezelfde jaren.

(*Vervolg van n°. 199*)

DERDE AFDEELING.

VI. HOOFDSTUK.

Departement voor de zaken van de hervormde kerk.

1ste afdeeling.

Hoewel de verhooging, die bij deze afdeeling wordt opgelet, niet groot is, en op eene begrooting van zoo vele millioenen bijna geene aanmerking schijnt te verdienen, willen echter eenige leden deze gelegenheid niet laten voorbijgaan, zonder zich weder te beklagen over die ongelukkige strekking tot opvoering der uitgaven, welke ook hier bespeurd wordt. — Men vergeet zeker niet, dat wegens de provincie Limburg de werkzaamheden eenigzins kunnen vermeerderd zijn, doch men blijft steeds van gevoelen, dat zoodanige kleine vermeerdering van arbeid niet altoos gelegenheid tot verhooging van uitgaven moet geven en zeer wel bij de bezigheden der reeds bestaande ambtenaren kan gevoegd worden, zonder vrees voor overmatigen druk.

VII. HOOFDSTUK.

Departement voor de roomsch-katholijke eeredienst.

1ste afdeeling.

Hier wordt herhaald de aanmerking bij het VI hoofdstuk aangeteekend; men is van oordeel dat zij bij dit departement van gelijke toepassing is

VIII. HOOFDSTUK.

A. *Departement van marine.*

De afdeeling is ten volle overtuigd van het hooge belang onzer Overzeesche bezittingen, van het nauw verband waarin dezelven tot onze zeevaart en den bloei van onzen koophandel staan; zij gevoelt, dat, ter bescherming van deze bronnen van onze welvaart, eene goed ingerigte zeemagt als eene eerste behoefte te be-

schouwen is. Zij is dan ook zeer genegen, de zeemagt van den staat naar behooren te helpen in stand houden en hiertoe de noodige gelden toe te staan. Zij zal daarom op het voorgedragen cijfer voor dit hoofdstuk geene aanmerking maken, noch in de bijzonderheden der afdeelingen treden. Zij moet echter hierbij voegen, dat, evenzeer als hare leden bereid zijn in de behoeften onzer marine krachtdadig te voorzien, wanneer het op het doelmatig bouwen en onderhouden onzer schepen, op het formeren van een korps kundige en ervaren officieren en zeelieden aankomt, zij even ongaarne de toegestane sommen voor een goed deel verbruikt zien door kosten van administratie, zonder eenig werkelijk nut of goed resultaat. De leden der afdeeling verwachten van den minister, dat hij vooral trachten zal die kosten, zoo veel immer doenlijk en met den goeden en geregelden gang der zaken mogelijk is, te verminderen. — Gaarne zouden eenige leden der afdeeling zich ingelicht zien, of bijzonder gewigtige bezwaren de opheffing van eene der maritime directiën nog in den weg staan? terwijl andere opheldering vragen omtrent het verschil door hen opgelet tusschen het getal der in dienst zijnde schepen, zoo als dit in het vorige jaar door den minister is opgegeven, en dat, voorkomende op de lijst der schepen en vaartuigen van oorlog, gevonden wordende in zekeren staat der koninklijke marine, jaarlijks, ook op 1o. januari 1841, bij het ministerie, ter secretarie verkrijgbaar gesteld.

VIII. HOOFDSTUK.

B. *Departement van koloniën.*

De afdeeling heeft geene aanmerkingen op dit hoofdstuk.

IX. HOOFDSTUK.

Departement van financiën.

A. 1ste afdeeling. *Nationale schuld.*

Ongepraejudiciëerd haar gevoelen over het wets-ontwerp betreffende den vervroegden overgang der uitgestelde schuld tot werkelijke, bij de Kamer aanhangig, heeft de afdeeling op dit onderdeel van het IXde hoofdstuk geene aanmerking. Zij vindt echter in de slotsom van ƒ 33,671,300, alleen wegens renten door dezen kleinen staat verschuldigd, zonder bijrekening nog van die, welke zij als borg heeft geguarandeerd, de krachtigst mogelijke aansporing voor de regering en de Staten-Generaal om voort te gaan met het invoeren van alle mogelijke besparingen, en het uitlokken van afdoende maatregelen om den onnoodigen omslag onzer huishouding te verminderen.

B. 2de afdeeling. *Pensioenen en afloopende betalingen.*

De afdeeling verwijst hier naar de aanmerking, door haar bij het IIde hoofdstuk opgeteekend. Zij blijft verlangen, dat de wachtgelden en pensioenen bij de uitgaven van ieder departement van algemeen bestuur zullen geplaatst worden.

Over de ingezonden staten, welke de afdeeling nog niet heeft kunnen nazien en onderzoeken, behoudt zij zich haar gevoelen voor. Evenzeer over den post van ƒ 120,000, sub. D voorkomende, welke in verband staat met het wets-ontwerp omtrent de burgerlijke pensioenen.

C. *Kosten van het departement en verdere administratiën.*

6de afdeeling. *Kosten van het muntwezen.*

De afdeeling, van oordeel zijnde dat de voor het algemeen zoo hoogst schadelijke misdaad van geldsnoeijerij beter door de hermunting onzer slechte geldspeciën dan door strafwetten zal beteugeld worden, hoopt, dat de uitvoering der laatst aangenomen *muntwet* niet lang zal achterwege blijven. Eenige leden verlangen te weten, in hoe verre de voorafgaande maatregelen aan de munt te Utrecht gevorderd zijn?

7de afdeeling. *Regt van waarborg der gouden en zilveren werken.*

De afdeeling oordeelt het zeer noodig, dat er eene geheel nieuwe wet op den waarborg der gouden en zilveren werken tot stand kome, en neemt de vrijheid, den minister te herinneren aan zijne toezegging, bij de laatste beantwoording over de begrootingswetten van 1841, pag. 89, gegeven.

8ste afdeeling. *Perceptie kosten.*

De afdeeling zal op deze lange lijst van ambtenaren en op de perceptie kosten onzer middelen geene bijzondere aanmerkingen maken. Zij kan, wel is waar, niet ontveinzen, dat eene som van ƒ 3,343,550 haar hoog voorkomt; en hoewel zij aannemen wil, hetgeen de minister vroeger verzekerde » dat de percenten onzer percep» tie-kosten, in verhouding tot de opbrengst, merkelijk » beneden die waren, welke in naburige rijken hiervoor » worden besteed," wil zij echter hopen, dat hij voortdurend zal trachten, door vereeniging van ontvangsten waar zij mogelijk zijn, door inkrimping van soms overmatige belooningen en door andere middelen, hem bekend, de schaal van verhouding tusschen ons en andere landen meer en meer in ons voordeel te doen overslaan.

9de afdeeling. *Fonds van kwade posten.*

Het fonds der kwade posten trok de aandacht der afdeeling. Eenige leden waren van gedachte dat deze post hier niet te pas kan komen, daar op de grondlasten, meenden zij, geene kwade posten, in den regel, zijn. Zij herinneren zich het antwoord, vroeger door den minister gegeven, en betuigden van oordeel te zijn, dat hetgeen tot vergoeding wegens schade van *brand* of *hagelslag* enz., soms verstrekt wordt, niet op deze wijze, maar bij eenen specialen post op de begrooting behoort vermeld te worden; deze aanduiding achten zij duister en verkeerd, en tot misbruik aanleiding te kunnen geven.

10de afdeeling.

Art. 7. *Nederlandsche loterij.* Vele leden oordeelen *de belooning, onkosten en risico van den ontvanger-generaal*, met ƒ 25,000 te hoog betaald; en wenschen dat die instelling ook tot een punt van onderzoek, uit het oogpunt van bezuiniging, zal gesteld worden.

11de afdeeling. *Kosten der posterijen.*

De afdeeling blijft de regeling der paardenposterij aan de aandacht van den minister aanbevelen. Blijkens de laatste beantwoording, pag. 43, is hieraan reeds veel arbeid besteed, en moet dus de zaak spoedig voor eene finale afdoening rijp zijn. Ook in het belang van de schatkist is hierin, vermeende men, verbetering te brengen.

13de afdeeling. *Administratie der domeinen.*

De afdeeling heeft met genoegen gezien, dat eene meer duidelijke specificatie der *kosten van administratie der domeinen* bij de raming van dit hoofdstuk was uitgetrokken, en maakt op de bijzondere posten geene aanmerking. Zij blijft niettemin ten ernstigste aandringen op de voortzetting van den verkoop van het luttel overschot onzer domeinen, voor zoo verre die in handen van derden kunnen overgaan. Hieruit zal eene belangrijke besparing van uitgaven, door vermindering van ambtenaren, kunnen voortvloeijen.

Eenige leden waren van gevoelen, dat de beide hier ten slotte voorkomende posten van ƒ 103,069, en ƒ 185,195, van dit onderdeel van het hoofdstuk financiën moeten worden afgenomen, en geplaatst bij het onderdeel *a*. Deze geldleeningen, nu aan den staat gekomen, vereischen betalingen, die met de renten onzer gewone schulden gelijk staan en bij dezen schijnen te behooren.

(*Vervolg hienra*)

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 1 october tot en met 7 october.

Gehuwd: G. J. Enklaar en J. C. van Driessen.

Bevallen: A. C. J. Romeijn, geb. van Eijl, Z. — M. J. Willemsen, geb. van Essen, D. — A. G. Ploegman, geb. Gerhards, D. — J. Schutterhoef, geb. van Gent, Z. — A. M. J. J. Pfister, geb. de Burlett, D. — M. van Laar, geb. van Lil, D. — H. Stevens, geb. Jeurisen, Z. — M. E. Tronchet, geb. Badon, Z. — H. A. S. Couwenberg, geb. Sourij, Z. — A. C. Wesselingh, geb. van Giesen, Z. — M. A. Snorn, geb. Schiebergen, D. — J. van Effen, geb. Greeven, D.

Overleden: F. R. Hogezand, weduwe van J. H. ten Cate, 67 j. — G. Schoenmakers, 1 j 6 m. — B. N. Vrenegoor, 1 j. 2 m. — B. J. P. van Baal, 9 w. — H. P. Görcke, huisvrouw van A. T. Brauns, 23 j. — Doodgeb. Z. van B. Schuler en W. Barres. — C. Woutersen, 1 j. 1 m. — A. van Duuren, 4 m. 14 d. — L. Bentvelt, 20 j. — J. W. van Huet, echtgenoot van L. Brands, 44 j. — H. W. van de Pavert, 3 m.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: H. van der Heijden met W. Meijling.

Bevallen: A. Otten, geb. Bax, D. — J. G. Esmeijer, geb. Smits, D. — M. E. Brus, geb. van Essen, Z. — E. Wallenaar, geb. Rombout, D. — J. M. Seeger, geb. Collet, Z. — M. van Munster, geb. van Gemert, Z. — W. de Swart, geb. Arens, Z. — A. M. F. Driessen, geb. Michiels, Z. — S. Moore, geb. Eerfeld, Z. — M. van Meteren, geb. Jacobs, Z. — M. A. J. baronnesse van Till, geb. baronnesse van Lijnden tot Oldenaller, Z. — J. Schippers, geb. de Jong, D. — J. Deckers, geb. Sprokop, D. — M. Roos, geb. van der Poel, D. — H. J. van Meurs, geb. van Krugten, Z.

Overleden: H. F. von Bandemer, 7 d. — H. Levue, 2 j. — A. M. Courbois, geb. Heijmeijer, 51 j. — Doodgeb. D. van .... Weijershousen en W. Rothof. — H. Jansen, geb. Hermse, 36 j. — J. M. X. Frings, geb. Hengst, 79 j. — L. M. Laurier, 8 d. — J. Reens, 4 w.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: F. L. P. van Haag met H. J. Kok. — J. D. de Wilde met A. C. Scholten.

Bevallen: M. E. Gantzsch, geb. Kock, D. — M. Beukenhorst, geb. Kortenbrink, Z. — M. E. Reinders, geb. Koenings, D. — M. G. Brunott, geb. Stegeman, D. — W. G. Bessem, geb. Everts, D. — J. M. de Raas, geb. Wormelink, D. — J. Illohan, geb. Lintveld, D. — B. Lammers, geb. Stomp, D.

Overleden: G. E. Holl, 18 j. — H. Trelker, 2 j. — G. Uiterwijk, 1 w. — A. M. E. van Ginkel, 15 j. — G. J. Smeenk, 70 j.

TE TIEL:

Gehuwd: Geene.

Bevallen: C. Wagteveld, geb. van Doorn, D. — A. Peterse, geb. Kooijmans, Z. — J. M. Verbrugh, geb. Veldhorst, D.

Overleden: E. Hijmans, 5 d. — K. Andernach, 1 w. — S. Diamant, 15 m.

Advertentiën.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.